דרשוני כרך ב — דין ייבום וחליצה

דין ייבום וחליצהרבקה לוביץ

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל (דברים כה, ה–ו)

דייקו תלמידות החכמים בבית המדרש ולמדו:''כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו' – במקום שיושבים שני אחים יחדיו מתקיים דין ייבום, ובמקום שאין יושבים שני אחים יחדיו, אין מתקיים דין ייבום.שאלו אותן האנשים, הלבטל את שם המת מן העולם אתן מבקשות?!ענתה אחת מהן ואמרה, מי שעשה לעצמו שם, בין זכר בין נקבה, יש לו שם, ומי שלא עשה לעצמו שם – בין כך ובין כך אבד מן העולם בלא שם.רפו ידיהם של האנשים.ענתה אחרת ואמרה: נשים של היום חשובות הן ועושות שם לבעליהן בדרכים אחרות ומבלי להיבעל למי שאינו רצוי להן.ולא נחה דעתם של האנשים עד שלחשה אשה אחת, מת – סופו משתכח מן העולם, אפילו הוא זכר.

מת – סופו משתכח מן העולם – ראו בבלי, מועד קטן ח, ע"ב.